

ቢደላላ ሃገር ስትመራ!

በትግራይ ሕዝብ ነፃነት ግንባር ሽፋን፤ ዛሬ ይህንን ጥንታዊት ሃገር ኢትዮጵያን እየመራት ያለው ወያኔ የሚባል ቡድን ነው። ይህ የጭንጋፍ ስብሰብ በትግራይ ሕዝብ ልባስ የኢትዮጵያን ለም መሬትና ቡቃቅላ ልጆቿን ቢደላላነት ለሳውዲ አረቢያ ሲያቀርብ መቆየቱን ግለም ያወቀው ፀሐይ የሞቀው ሐቅ ነው። የዚህ ቡድን የጥቅማጥቅም ተቋሞችና አልጠብባዮች ጋር በመተባበር ቤሔራዊ ኩራታችንን አደጋ ላይ ጥለውታል። እነዚህ የዕንግዴ ልጆች ሆድ አደሮች ፤ትውልድም፤ የገዛ ልጆቻቸው የሚያፍሩባቸው ናቸው። ይህንን በደምና አጥንት የቆመች ሃገር በአደባባይ እንድትዋረድ አደርገዋታል፤ የቤሔራዊ ውርደት እንድንከናከል አደርገውናል። በአባቶቻችን መሰብሰብ ለዘመናት አንገታችንን ቀና እንደላደረግን ዛሬ በውርደታችን አፍረን አቀርቀረናል። ውርደታችንን ከማይጠገን ደረጃ ያደረሰው ደግሞ የአዲስ አበባ ከተማ ኗሪ ሕዝብ በልጆቹ ላይ በሳውዲ አረቢያ በተፈጸመው የግድያ፤ የአስገዳዳ መድፈርን፤ የንብረት ዘረፋውን ተቋም ለማሰማት ወደ ሳውዲ ኢንባሲው በሄዱት ዜጎች ላይ ድብደባና እስራት መፈጸሙ ወያኔ የሳውዲ አረቢያ ደላላ ጥቅም አስጠባቂ፤ አለቅላቂ ቡድን መሆኑን ፍትው አድርጎ አሳይቶናል። የኢትዮጵያ ሕዝብ ልጆቿንና ቤሔራዊ ክብሩን አስቀምጦ

ይቀመጣል ማለት የማይታሰብ ነው። ይህ ወደፊት የምናየው ነው። አንድ መታወቅ ያለበት ለራሱ ነፃነት ከራሱ በላይ የሚያውቅለት እንደሌለ ነው። የተቃዋሚ ድርጅቶች መሪዎች ለራሳቸው ነፃነት የሚወጉ ከሆነና በተግባራቸው የተመሠከረላቸውን መከተሉ ከታለመው ግብ በጋራ ለመድረስ አስፈላጊ ነው። የፖለቲካው ጫወታ ሲደራ አለን ማለት የቢሲጮን ተረት ነው የሚሆነው። አስታውሳለሁ 1961 ዓ ም ነበር፤ አንድ የኢትዮጵያ አየር መንገድ በሲሪያ አይሮፕላን ማረፊያ በኤርትራ አመጸኞች በንብ ይጣልበታል፤ ያንን የሰማ የኢትዮጵያ ሕዝብ ፍቃድ ከመንግሥት ሳይጠይ ዳር እስከዳር ወጥቶ አረቦች ይውጡልን በሚል ቁጣውን ገለጿል። እንኳን እስራትና ድብደባ ግልምጫም አልደረሰበትም፤ ወታደሩ ሲቫል ለብሶ ተካፋይ እንጂ ቆመጥ ይዞ ዜጎችን አልደበደበም። በአሁኑ ጊዜ በአዲስ አበባ የሚገኙ የተቋሚ ድርጅቶች ማወቅ ያለባቸው ቤሔራዊ ክብራ ተካካ የሚል ዜጋን ወንጀሉን የፈጸሟውን ቡድን ፍቃድ ጠይቀን ሰላማዊ ሰልፍ እንወጣለን ማለት በሕዝብ ቆጣ ላይ ውኃ መቸለስ ነው። ውርደት አድራሹን ፍቃድ ጠይቆ አደባባይ ከመውጣት ለሕዝቡ ያለውን ነግሩ መቀመጡ ይመረጣል። ሕዝቡ በሚፈልገው መንገድ ቤሔራዊ ኩራቱን ማስከበር ይችላል፤ ማንም ሊያስጠብቅለት እንደማይችል አምናም የራሱን ምርጫ ይወስዳል፤ እንዲወስድ መተውው ከጣልቃ ገብነት ያድናል። ከግሩ ጥፍር እስከ ፀጉሩ ጫፍ የታጠቀውን ቡድን የሕዝብ ኃይል ሸባ እንደሚያደርገው እያወቅን አፍ ሞልቶ ኢትዮጵያ መንግሥት አላት ማለቱ ከቃል ያለፈ በተግባር የሚታይ አይደለም፤ የሚታየው የወያኔ መንግሥት ነኝ ባዩ ዜጎችን ከአጸመ ርስታቸው አፈናቅሎ ለአረቦች ለቻይናዎች ለሕንዶች ለም መሬቷን ሸጠ፤ ያ ሳይበቃው ዜጎቿን ለባርነት ቢደላላነት የሚሸጥን ቡድን አፍ ሞልቶ መንግሥት ነው ማለት የፍረሃት መግለጫ ከመሆን ሌላ ፍቺ የለውም።

ስለ ፍረሃት ከተነሣ በሕብረተሰባችን ከጥንት ጀምሮ የሚፎከር ፉከራ ልተርክላችሁ፤

የአካባቢዬ ጎርምሶች ለአቅመ አዳም የደረሱ የተፈሪ ሱሪያቸውን እጀጠባብ ሸሚዛቸውን ለብሰው፤ ቡሽ ባርኔጣቸውን ደፍተው፤ መውዜር ጠመጃቸውን በትከሻቸው አድርገው፤ ይህንን ሲንኝ ሲያጎራጉሩ በልጅነቴ፤ እነርሱን ለመሆን ነበር ምኞቴ፤

- ይሙት ጎበዝ፤
- ይሙት ጅግና፤
- ፈሪ ይኑር ቢሻው፤
- አተላ መሸከም ይችላል ትከሻው። የሚል ነበር።

ይህንን ስንኝ በአንድ ወቅት አንድ አዛውንት ለኔው ለራሴ ደገመልኝ። አስተማሪ ሆኛለሁ በጣም የጣፈጠ ኑሮ እኛራለሁ፤ የፍረሃት ችግሩ በእኔ ውስጥ እያቆጠቆጠ መሆኑ ይሰማኛል፤ ግን አውጥቼ አልነገረውም፤ ፈሪ ላለመሆኔ ማስተባበያዎቼ በሽብሽ ናቸው፤ እንደአስፈላጊነታቸው እመዛቸዋለሁ። አንድ አባባል አለ 'የሰው ፍረሃቱ ከነፃነቱ የመሸሸ መገለጫ ነው' ይላሉ። እኛ አዛውን ያቸን ስንኝ በፉከራ ለኔ ያሉበትን ምክንያት ልተርክላችሁ፤

ዓመተ ምህረቱ 1967 በሚያዚያ ወር ነበር፤ ሥፍራው ባሌ ጎባ ነው፤ ደግለሃን ጋሻ የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች ቡድንና የፖሊስ ሠራዊት ቡድን መካከል የእግር ኳስ ውድድር ለዋንጫ ይደረጋል። የመጫወቻው ሜዳ በፖሊስ ቅጥር ጊቢ ነበር። የፖሊሱ ቡድን በግብ ሲበለጥ ቡጢ ይጀመራል፤ ጫወታውን ዳኛው አቆሞ ፤ተመልካቹም ወደየቤቱ ያመራል። ወጣቶች እየጨፈሩ ሲወጡ አንድ ዙብ የቆመ ፖሊስ ተኩሶ አንዱን አስራ ሁለት ዓመት ዕድሜ ያለውን ይገለዋል። በነጋታው የሁለተኛ ደረጃው ተማሪዎችና መምህራን ሥራ ያቆማሉ፤ በአካባቢው የነበሩ

የሲድስት አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት መምህራን የሥራ ማቆሙን ተግባር ይቀላቀላሉ፤ የክፍለ ሃገሩ ምክትል አስተዳዳሪና የለውጥ ሃዋሪያቱ አስር አለቃ መምህራንን ሰበሰበው ወደማስተማሩ ሥራ እንዲመለሱ ከማስጠንቀቂያ ጋራ ትዕዛዝ ይሰጣሉ። የሁለተኛ ደረጃ መምህር የነበረው አስፋው ዘለቀ ተነስቶ 'የዚህ ተማሪ ደም ፍትህ ካላገኘ ማስተማሩም መማሩም ፋይዳ የለውም' ብሎ ተቀመጠ። መምህራኑም በሥራ ማቆሙ ጸኑ፤ ተማሪዎቹም ወደየመጡበት ወረዳዎች ተበተኑ።

በወቅቱ በደርግ ጽፈት ቤት የአስተዳደር ክፍል ተጠሪ የነበረው ሻለቃ ደበላ ዲንሳ ሦስት ራሱን ሆኖ ሉካን መርቶ ወደክፍለሃገሩ መጣ። የመምህራኑ ተወካዮችን ጠርቶ ስብሰባ እንዲጠሩ አዘዘ። መምህራን በትምህርት ቤቶች ጽፈት ቤት ቅጥር ጊቢ መስክ ላይ ተሰበሰቡ። ሻለቃ ደበላ ስለአብዮት ደሰኮረ፤ አንድ መምህር ተነሣና ሻለቃ አንተ ሐረር ውስጥ ቀይ ኮፍያ በማድረጋችን ኮሚኒስት ትለን ለነበርነው ስለአብዮት ለእኛ አትነግረንም ብሎት ተቀመጠ። አንደኛ መምህር ተነስቶ ጥያቄው ስለቅሪላ ማልፋት ጎል ማግባት አይደለም። ወታደር ሥልጣን ላይ ወጥቷል ብለው መሣሪያቸውን ወደሕዝብ ያዙሩት ፓሊሶች አስቆምልን ነው ጥያቄው ብሎት ተቀመጠ። መምህር አስፋው ዘለቀ ከመቀመጫው ተነሳ። የሁለት ወር ዕድሜ ያለው ሕፃን ልጅ አባት ነኝ፤ እንዲህ በሃገሪ ፍትህ መጓደሉን በግልጽ ገብቶኝ ኖሮ ትዳሩም በቀረበኝ ልጁም ባልተወለደ ነበር፤ መቅደም ያለበትን ባለማስቀደሜ አዝናለሁ ብሎ ተቀመጠ። በሦስተኛው ቀን እነጣጣሪ ተኳኾች ተመርጠው በፓሊስ ሲሲና አይሮፕላን መጥተው አስፋው ዘለቀ ከሚዝናናበት ቡና ቤት በራፍ ላይ ጠብቀው አነጣጥረው ገደሉት።

አስከሬኑን ከሆስፒታሉ ታዛ ሥር ባለው ጠረጴዛ ላይ ያጋደሙትን፤ ከበን፤ ሰናለቅስ በአካባቢው የሚያውቁኝ አዛውት ጋቢ ለብሰው ፈንጠር ብለው ከቆሙበት ጠቀሱኝ፤ አኔም ሄድኩኝ፤ ስማ አሉኝ 'እናንተ ወንዶቹ ምን ይሁን ብላችሁ ነው የምታለቅሱት?' ይሙት ጎበዝ፤

ይሙት ጀግና፤

ፈሪ ይኑር ቢሻው፤

አተላ መሸከም ይችላል ተከሻው። ብለው ተኮሳትረው ሄዱ።

መምህር አስፋው ዘለቀ፤ ዕውቅ ወጣት ገበሬዎች የዓለም ማያ መሩቃን ነጋሽ ሣህሌ ታደሰ ይርገጤ ፍትህ በሌለበት ምንም ሊሠራ እንደማይቻል አውቀው እንዲቻል ለማድረግ ሲታገሉ አለፉ። እኔን መሰሉ አተላ መሸከምን ሥራችን ያደረግን ይሄው አለን፤ በወቅቱ ሃያ ሰባት ሚሊዮን የነበረው የሕዝባችን ቁጥር ወደ ዘጠና ሚሊዮን ተቃርቧል፤ አንድ የኒቨርሲቲ የነበረው ሰላሳ ሁለት ሆኖል፤ የመምህራኑ ቁጥር የተማሪዎቹ አምስት እጥፍ ጨምሯል፤ ግን ስንቱ

መምህር ተማሪ ስለፍትህ አውቆ እየታገለ ነው? ከሃገር የተሰደደው ዜጋ ቁጥር የደብረዘይትን ከተማ ኗሪ ያህላል፤ የሃገራችን መሬት በውጭ ሃገር ተይዞ የነበረው የኢንባሲዎች መኖሪያ ብቻ ነበር፤ ዛሬ ከትግራይ ክፍለሃገር በስተቀር በቀሩት ክፍለሃገሮች ባዕዳን ለም መሬቶቻችንን በልማት መልክ ተከራይተው ለተወሰነ ጊዜ ብቻ እንዳያመርት ባልታወቀ ነጥረ ነገር አፈሩን እንዳሻሮ እየቆሉት ነው። መምህር አስፋው ዘለቀ የጠየቀው የፍትህ ጉዳይ እስከዛሬ መልሰ አላገኘም። ከነአካቴው ዜጎች ሃገር አልባ እየሆኑ ነው ፣ የተፈጠሩባትን ምድር ተነጥቀዋል፤ በትግራይ ሕዝብ ነፃነት ግንባር ደላላነት ለም መሬታችንም ልጆቻችን ተሸጠው ከነ አረጋጃው ቢጫው ስንደቃችን 'ከልብ ውሻ' እየተባሉ በሳውዲ አረቢያ ሲገደሉ፤ ሴት ልጆቻችን ለአራት ለአምስት ሲደፈሩ አይተን እንዳላየን ነን፤ የዓለም ሕዝብ ያየው ስለሆነ ለማስተባበል ብንሞክር ግምል ሰርቆ አትብሶ ሆኖብናል፤ ለዚህ ውርደት መንስኤውም ፣ መፍትሔውም፣ ያለው በእኛው በኢትዮጵያውያ ለጅ ነበር። የተሰበረን ቅስም ለልጅ ልጅ ማስተላለፍ ወይም እንደመምህር አስፋው ዘለቀ ከሁሉም በፊት ፍትህ ይቅደም ብሎ ዳር እስከዳር በዚህ ጠባብ ቡድን ላይ ከመነሣት ሌላ አማራጭ የለንም። ይህን የአረብ ምደኛ ደላላ የሆነ መንግሥት ነኝ ባይ ጭንጋፊ ማስወገድ ወይም ቤሔራዊ ክብርን አሰረከብ አንገትን ደፍቶ በባርነት መኖር ሌላው ምርጫችን ነው። በተለይ የትግራይ ክፍለሃገር ሕዝብ በሰሙ የሚደረገውን የኢትዮጵያዊነት የማዋረድ ተግባር የለሁበትም ፣ በስሜም መጠቀሙ ይቁም ማለት አለበት። የዛሬውን ጥቅም በማየት ይህ ውርደት አይመለከተኝም ቢባል እንኳን ታሪክ መሠረቱን አይስትም። ያለንበት ዘመን ታሪክ አጣም የሚታለፍበት ዘመን አይደለም። ለትውልድ ለሚተላለፈው አሳፋሪና አንገት አሰደፊ ተግባር አካል ያለመሆንን ማሳወቁ በራሱ ለልጅ ልጅም ክብርና አኩሪ ታሪክም ነው።ኢትዮጵያ በቆራጥ ልጆቿ ቤሔራዊ ክብሯን ታስመልሳለች!

ታደላ መኩሪያ